

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเล่านิทานสองภาษาที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาลที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน คือ การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ประชากรและตัวอย่างประชากร กิจกรรมการเล่านิทานที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทางภาษาของเด็กสองภาษา และการใช้นิทานในการส่งเสริมพัฒนาทางภาษา ดังต่อไปนี้

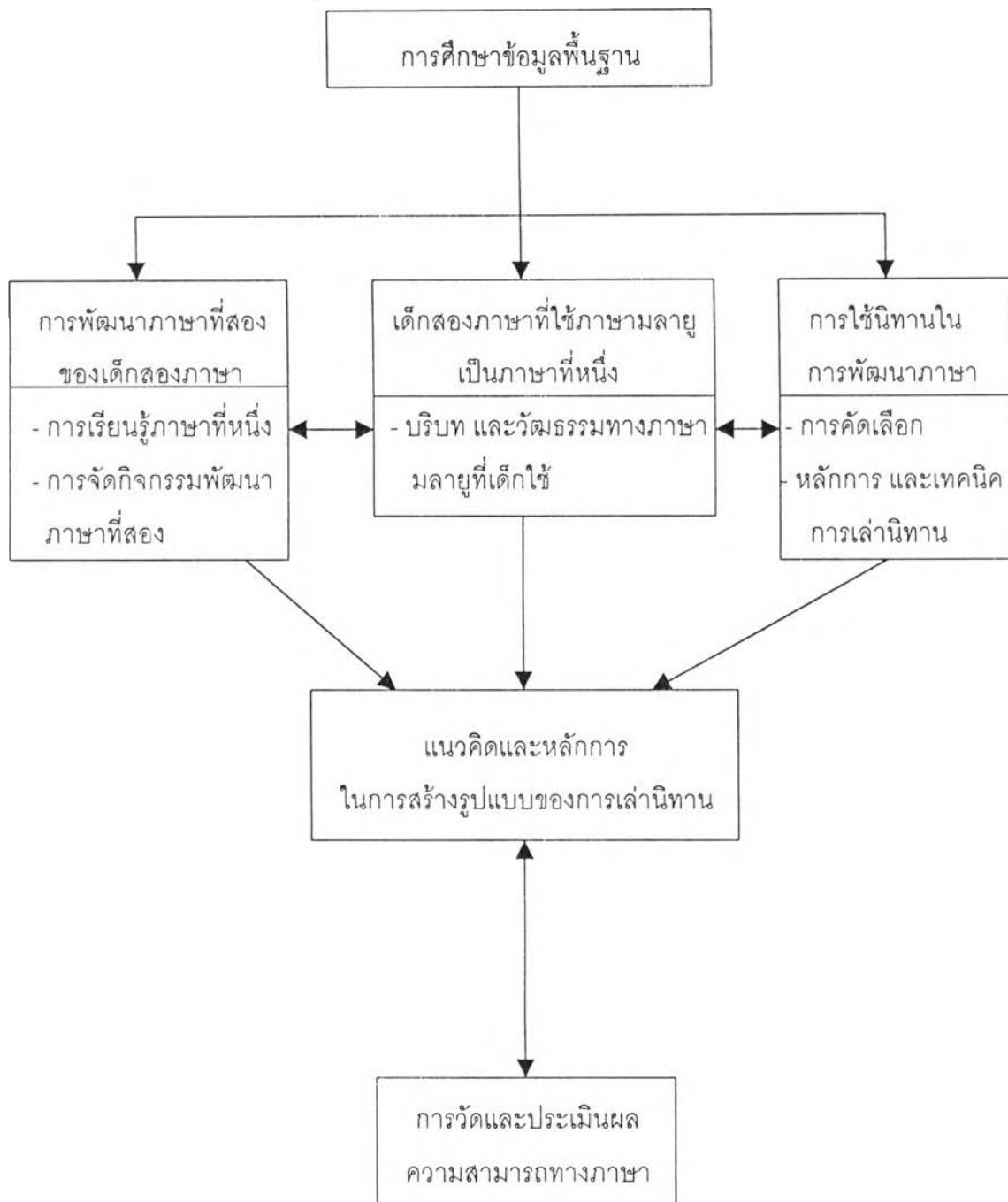
- 1.1 พัฒนาการทางภาษาของเด็กวัยอนุบาล
- 1.2 การวัดความสามารถทางภาษา
- 1.3 การเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองของเด็กสองภาษา
- 1.4 การพัฒนาภาษาที่สองของเด็กสองภาษา
- 1.5 เด็กสองภาษาที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง
- 1.6 นิทานและเทคนิคการเล่านิทานสำหรับเด็กวัยอนุบาล
- 1.7 รูปแบบ วิธีการ และสื่อประกอบการเล่านิทาน จากแนวคิดต่างๆ

2. ศึกษาจากการลงทะเบียนเรียนวิชา หลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย ในภาคต้น ปีการศึกษา 2543 และวิชาการวิเคราะห์และพัฒนาการสอนดนตรีและการแสดงสำหรับเด็กปฐมวัย ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2543 ของภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ศึกษาจากการเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเล่านิทานสำหรับเด็กตามแนวทางการศึกษาออลรอนด์ฟ ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2543 และปีการศึกษา 2544 จัดโดยภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าวมาศึกษาสร้างความเข้าใจในแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมการเล่านิทานสองภาษาที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาลที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง เพื่อใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กิจกรรมการเล่านิทานสองภาษาที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดในการใช้กิจกรรมการเล่านิทานสองภาษามีดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับความแตกต่างในวัฒนธรรมทางภาษาของเด็ก

โดยเลือกใช้นิทานพื้นบ้านชายแดนภาคใต้เพื่อสื่อถึงการยอมรับ ซึ่งลักษณะของเนื้อเรื่องในนิทานมุ่งเน้นความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กโดยตรง มีตัวละครเป็นชาวไทยมุสลิม และมาจากละครอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เด็กคุ้นเคย เด็กจึงเข้าใจและยอมรับได้ง่ายด้วยความรู้สึกที่เป็นพวกเดียวกันไม่แปลกแยก

2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาตามธรรมชาติ

ภายใต้บรรยากาศที่สนุกสนานเป็นกันเองในการเล่านิทาน ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาที่ไม่เป็นทางการ อาศัยการซึมซับภาษาอย่างมีความหมายจากความประทับใจในภาษาที่ส่งผ่านบทละคร ตัวละคร และฉากละคร จากน้ำเสียงและความรู้สึกที่มุ่งมั่นตั้งใจของครูที่สื่อถึงตัวเด็ก อันส่งผลถึงภาวะการยอมรับที่ลึกซึ้งซึ่งยาวนานภายในใจของเด็ก

3. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาโดยการเป็นแบบอย่างทางการพูด

เนื่องจากเด็กมีความสามารถในการซึมซับและลอกเลียนแบบสูง การใช้คำและประโยคในบทละครจากนิทานจึงเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี และสามารถสื่อถึงเด็กได้โดยง่ายเพราะเด็กชอบที่จะฟังนิทาน

4. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาของเด็กอายุ 5 – 6 ปี

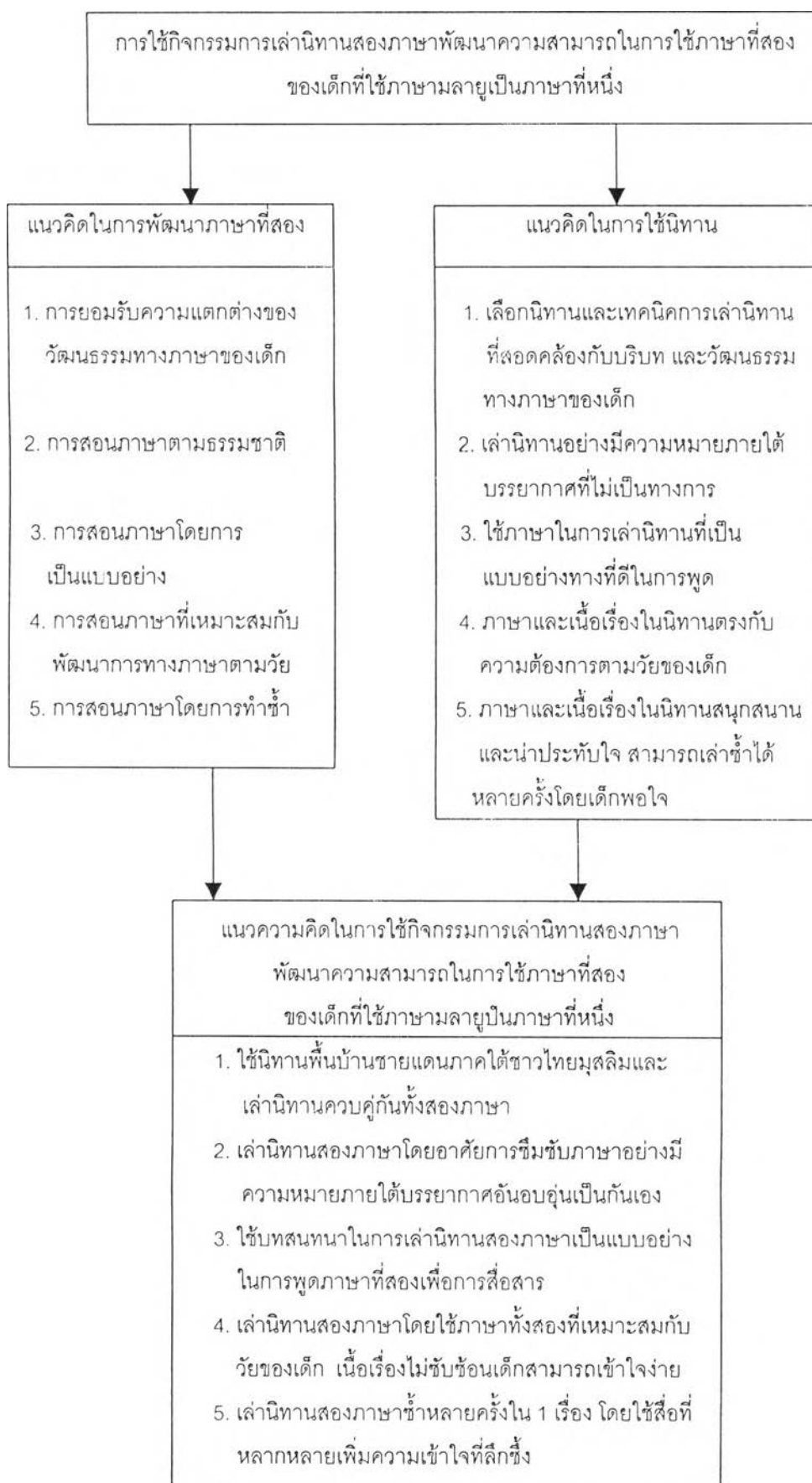
การเล่านิทานโดยใช้คำและประโยคที่สื่อถึงการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อการพัฒนาทางภาษาอย่างเต็มศักยภาพตามวัยที่แท้จริงของเด็ก

5. แนวคิดเกี่ยวกับการเล่าซ้ำ

ความประทับใจจากเนื้อเรื่องที่มีความหมายและความสนุกสนานของการเล่านิทานช่วยสร้างความพึงพอใจให้กับเด็กในการที่จะฟังได้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพื่อการสะสมรายละเอียดของเรื่องราวที่ได้ฟังให้สมบูรณ์ที่สุด

จากแนวคิดสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำทั้ง 5 แนวคิดนี้มาเป็นกรอบความคิดในการใช้กิจกรรมการเล่านิทานสองภาษา ดูรายละเอียดจากแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 กรอบความคิดในการใช้กิจกรรมการเล่านิทานสองภาษา

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชาวไทยมุสลิมอายุ 5-6 ปี ที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2545 จำนวน 318 โรงเรียน

ตัวอย่างประชากร ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียนชาวไทยมุสลิมอายุ 5-6 ปี ที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 2 ห้อง ของโรงเรียนเพลินภาษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ซึ่งโรงเรียนมีลักษณะดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่นักเรียนผ่านการเตรียมความพร้อมและคุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทย จากการเรียนการสอนในชั้นอนุบาลปีที่ 1 มาแล้ว
2. เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทั้งหมดเป็นเด็กสองภาษาที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่งและใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง 100 %
3. เป็นโรงเรียนที่คุณภาพของครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นระดับปริญญาตรีทางการศึกษาปฐมวัยหรือเทียบเท่า
4. เป็นโรงเรียนที่ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นชาวไทยมุสลิม ที่สามารถพูดภาษาไทยและภาษามลายูได้ดี
5. เป็นโรงเรียนที่มีเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มาจากครอบครัวที่มีสภาพทางเศรษฐกิจหลากหลายกระจายทุกระดับ

จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากเพื่อกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยได้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 เป็นกลุ่มทดลองและชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 เป็นกลุ่มควบคุม

จากนั้นผู้วิจัยนำระดับคะแนนด้านพัฒนาการทางภาษาในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2545 ซึ่งมีค่า 1, 2 และ 3 ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาจับคู่คะแนนที่เท่ากัน ได้กลุ่มทดลองจำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน เพื่อเป็นตัวอย่างประชากรในการวิจัย ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คู่คะแนนของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คู่ที่														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
กลุ่มทดลอง	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	3	3	3	3	3
กลุ่มควบคุม	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ห้ข้อมูล เพื่อดูค่าเฉลี่ยของระดับพัฒนาการว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับพัฒนาการด้านภาษาของเด็กนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทดสอบค่าที (t-test) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนพัฒนาการด้านภาษา ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคปลาย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	15	1.93	0.84	0.77
กลุ่มควบคุม	15	2.00	0.88	

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนพัฒนาการด้านภาษาระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2545 ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน

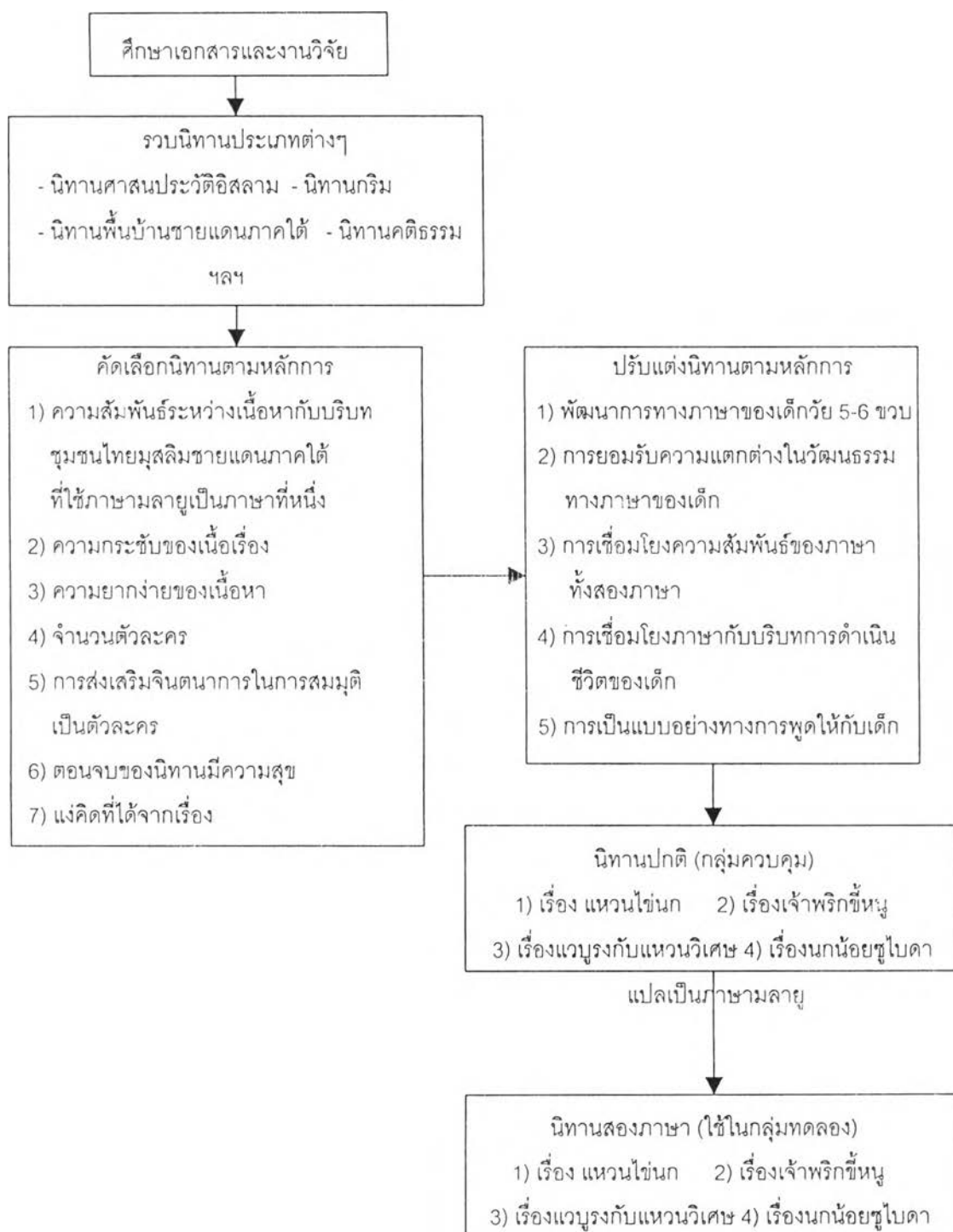
กิจกรรมการเสวนาทานที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัย เกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาและนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัยอนุบาลอายุ 5-6 ปี เพื่อเป็นแนวทางสร้างนิทานที่ใช้ในการวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาการวางแผนแนวคิด ในการคัดเลือกโครงเรื่องนิทาน และปรับแต่งเนื้อหานิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัยอนุบาลชาวไทยมุสลิมอายุ 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง

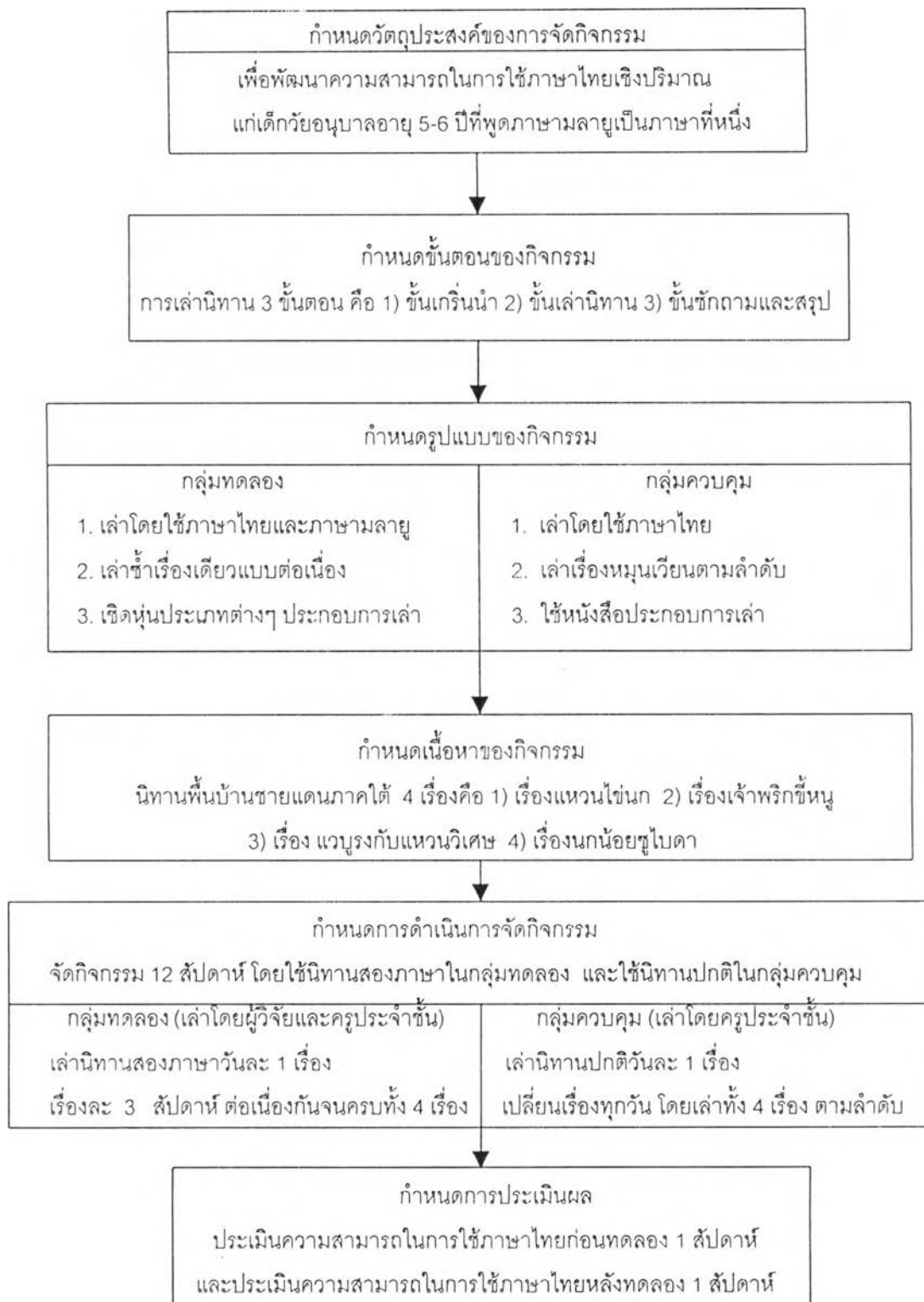
3. ทำการคัดเลือกและปรับแต่งนิทานที่ใช้ในการวิจัย โดยได้โครงเรื่องนิทานพื้นบ้านชายแดนภาคใต้จากหนังสือรวบรวมนิทานพื้นบ้านชายแดนภาคใต้ของประพนธ์ เรื่องณรงค์ จำนวน 4 เรื่องแล้วทำการปรับแต่งตามหลักการเป็นนิทานที่ใช้ในการวิจัย 4 เรื่อง คือ แหวนไข่มุก เจ้าพริกชี้หนู แวบูรงกับแหวนวิเศษ และนกน้อยชูใบดา ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 4 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างนิทานที่ใช้ในการวิจัย

4. สร้างกรอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่ใช้ในการวิจัย โดยกำหนดวัตถุประสงค์ ชั้นตอนการจัดกิจกรรม รูปแบบการจัดกิจกรรมและเทคนิควิธีการ เนื้อหา กิจกรรม การดำเนินกิจกรรม และการประเมินผล ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 กรอบกระบวนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่ใช้ในการวิจัย

5. นำนิทานและวิธีการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสองภาษาและนิทานปกติที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในนิทานให้ข้อคิดและข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ

6. นำนิทานสองภาษาและนิทานปกติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ที่โรงเรียนพัฒนาไทย ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับตัวอย่างประชากร เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

7. นำนิทานสองภาษาและนิทานปกติที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาให้ข้อคิดและข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งเป็นฉบับสมบูรณ์

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสองภาษาในกลุ่มทดลองและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานปกติในกลุ่มควบคุมมีขั้นตอนดำเนินการ ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 6

ตารางที่ 3 ขั้นตอนดำเนินการการจัดกิจกรรมการเล่านิทานปกติและการเล่านิทานสองภาษา

นิทานปกติ (กลุ่มควบคุม)	นิทานสองภาษา(กลุ่มทดลอง)
แนวคิดสำคัญ : ใช้ภาษาที่สองในการเล่านิทาน โดยการอ่านหนังสือนิทานประกอบภาพ	แนวคิดสำคัญ : ใช้ภาษาไทยและภาษามลายู แสดงออกถึงการยอมรับวัฒนธรรมทางภาษา
วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มการรับรู้การใช้คำและประโยคภาษาไทย	วัตถุประสงค์ : เพื่อเป็นแบบอย่างในการเชื่อมโยงภาษาทั้งสองและการใช้ภาษาไทย
การดำเนินกิจกรรม	การดำเนินกิจกรรม
ขั้นที่ 1 เกริ่นนำ : พูดแนะนำชื่อเรื่อง สนทนาถึงประสบการณ์เดิม	ขั้นที่ 1 เกริ่นนำ : สนทนาถึงประสบการณ์เดิมและเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องในนิทานที่จะเล่า
ขั้นที่ 2 เล่านิทาน : อ่านตามเนื้อเรื่องที่เขียนในหนังสือ โดยใช้ภาษาไทยเพียงภาษาเดียว ใช้นิทานทั้งหมด 4 เรื่อง เรื่องละ 1 วัน เล่านิทานเวียนเปลี่ยนเรื่องไปตามลำดับทุกวัน	ขั้นที่ 2 เล่านิทาน : แสดงนิทานตามรูปแบบที่สร้างขึ้น เป็นภาษาไทยควบคู่ภาษามลายู ใช้นิทานทั้งหมด 4 เรื่อง เล่านิทาน 1 เรื่อง ใช้เวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 เล่าปากเปล่า สัปดาห์ที่ 2 เล่าบนดักใช้หุ่นประกอบ สัปดาห์ที่ 3 เล่าบนโต๊ะใช้หุ่นประกอบ
ขั้นที่ 3 ชักถามและสรุป : สนทนาพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่เล่า	ขั้นที่ 3 ชักถามและสรุป : พูดคุยสรุปเรื่องราวที่เล่าร่วมกับเด็กและ แง่คิดที่ได้จากนิทานเรื่องนั้นๆ
การประเมินผล	การ ประเมินผล

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบรายละเอียดการดำเนินการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสองภาษา
กับการเล่านิทานปกติ

สัปดาห์ ที่	วัน ที่	การเล่านิทานสองภาษา (กลุ่มทดลอง)			การเล่านิทานปกติ (กลุ่มควบคุม)		
		นิทาน	ลักษณะกิจกรรม	ช่วงเวลา	นิทาน	ลักษณะกิจกรรม	ช่วงเวลา
1	1 2 3 4 5	} แหวน ไข่มุก	} เล่า ปาก เปล่า	} ก่อน นอน	แหวนไข่มุก	} เล่า ประกอบ หนังสือ นิทาน	} ก่อน กลับ บ้าน
	เจ้าพริกขี้						
	แววรุ่งกับข						
	นกน้อยข						
	แหวนไข่มุก						
2	1 2 3 4 5	} แหวน ไข่มุก	} เล่า ประกอบ เชิดหุ่น บนตัก	} ก่อน กลับ บ้าน	เจ้าพริกขี้	} เล่า ประกอบ หนังสือ นิทาน	} ก่อน นอน
	แววรุ่งกับข						
	นกน้อยข						
	แหวนไข่มุก						
	เจ้าพริกขี้						
3	1 2 3 4 5	} แหวน ไข่มุก	} เล่า ประกอบ เชิดหุ่น บนโต๊ะ	} ก่อน นอน	แววรุ่งกับข	} เล่า ประกอบ หนังสือ นิทาน	} ก่อน กลับ บ้าน
	นกน้อยข						
	แหวนไข่มุก						
	เจ้าพริกขี้						
	แววรุ่งกับข						
4	1 2 3 4 5	} เจ้า พริก ขี้หนู	} เล่า ปาก เปล่า	} ก่อน กลับ บ้าน	นกน้อยข	} เล่า ประกอบ หนังสือ นิทาน	} ก่อน นอน
	แหวนไข่มุก						
	เจ้าพริกขี้						
	แววรุ่งกับข						
	นกน้อยข						

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สัปดาห์ ที่	วัน ที่	การเล่านิทานสองภาษา (กลุ่มทดลอง)			การเล่านิทานปกติ (กลุ่มควบคุม)		
		นิทาน	ลักษณะกิจกรรม	ช่วงเวลา	นิทาน	ลักษณะกิจกรรม	ช่วงเวลา
5	1 2 3 4 5	เจ้า พริก ขี้หนู	เล่า ประกอบ เชิดหุ่น บนตัก	ก่อน นอน	แหวนไข่มุก	เล่า ประกอบ หนังสือ นิทาน	ก่อน กลับ บ้าน
	เจ้าพริกข						
	แววรุ่งกับข						
	นกน้อยข						
	แหวนไข่มุก						
6	1 2 3 4 5	เจ้า พริก ขี้หนู	เล่า ประกอบ เชิดหุ่น บนโต๊ะ	ก่อน กลับ บ้าน	เจ้าพริกข	เล่า ประกอบ หนังสือ นิทาน	ก่อน นอน
	แววรุ่งกับข						
	นกน้อยข						
	แหวนไข่มุก						
	เจ้าพริกข						
7	1 2 3 4 5	แววรุ่ง กับ แหวน วิเศษ	เล่า ปาก เปล่า	ก่อน นอน	แววรุ่งกับข	เล่า ประกอบ หนังสือ นิทาน	ก่อน กลับ บ้าน
	นกน้อยข						
	แหวนไข่มุก						
	เจ้าพริกข						
	แววรุ่งกับข						
8	1 2 3 4 5	แววรุ่ง กับ แหวน วิเศษ	เล่า ประกอบ เชิดหุ่น บนตัก	ก่อน กลับ บ้าน	นกน้อยข	เล่า ประกอบ หนังสือ นิทาน	ก่อน นอน
	แหวนไข่มุก						
	เจ้าพริกข						
	แววรุ่งกับข						
	นกน้อยข						

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สัปดาห์ ที่	วัน ที่	การเล่านิทานสองภาษา (กลุ่มทดลอง)			การเล่านิทานปกติ (กลุ่มควบคุม)																				
		นิทาน	ลักษณะกิจกรรม	ช่วงเวลา	นิทาน	ลักษณะกิจกรรม	ช่วงเวลา																		
9	1 2 3 4 5	} แวบุงกับ แหวนวิเศษ	} เล่าประกอบ เชิดหุ่น บนโต๊ะ	} ก่อน นอน	แหวนไชนก เจ้าพริกฯ แวบุงกับฯ นกน้อยฯ แหวนไชนก	} เล่าประกอบ หนังสือ นิทาน	} ก่อน กลับ บ้าน																		
10	1 2 3 4 5							} นกน้อย ซูโบดา	} เล่าปาก เปล่า	} ก่อน กลับ บ้าน	เจ้าพริกฯ แวบุงกับฯ นกน้อยฯ แหวนไชนก เจ้าพริกฯ	} เล่าประกอบ หนังสือ นิทาน	} ก่อน นอน												
11	1 2 3 4 5													} นกน้อย ซูโบดา	} เล่าประกอบ เชิดหุ่น บนตัก	} ก่อน นอน	แวบุงกับฯ นกน้อยฯ แหวนไชนก เจ้าพริกฯ แวบุงกับฯ	} เล่าประกอบ หนังสือ นิทาน	} ก่อน กลับ บ้าน						
12	1 2 3 4 5																			} นกน้อย ซูโบดา	} เล่าประกอบ เชิดหุ่น บนโต๊ะ	} ก่อน กลับ บ้าน	นกน้อยฯ แหวนไชนก เจ้าพริกฯ แวบุงกับฯ นกน้อยฯ	} เล่าประกอบ หนังสือ นิทาน	} ก่อน นอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัย คือ แบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาลอายุ 5-6 ปี ที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง

1. การสร้างแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาลอายุ 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม รวมถึงการพัฒนาการทางภาษาของเด็กอายุ 5-6 ปี

2) ผู้วิจัยพัฒนาตนเอง โดยการลงทะเบียนเรียนและผ่านการวิเคราะห์พัฒนาการทางภาษาในวิชาการวัดและประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ของภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2542 เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์และประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษา

3) สร้างแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาล 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง

4) นำแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาล 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่งที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไขภาษาที่ใช้ และสถานการณ์ในการบันทึกการสังเกตบางประการ เพื่อเพิ่มความถูกต้องเหมาะสมในการใช้แบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาล 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่งในการเก็บข้อมูล

5) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและนำแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาล 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่งไปทดลองใช้กับเด็กวัยอนุบาล 5-6 ปีที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการเกิดพฤติกรรมและเป็นแนวทางในการบันทึกพฤติกรรมความสามารถในการใช้ภาษาไทยของเด็ก

6) นำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาล 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาอีกครั้งแล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาล 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่งฉบับสมบูรณ์

2. รายละเอียดของแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาลอายุ 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง

2.1 แบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาลอายุ 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณ 3 ด้าน คือ 1) ด้านปริมาณในการใช้ภาษา 2) ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา และ 3) ด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา ช่วงก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรมการเล่นิทาน

2.2 ส่วนประกอบของแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาลอายุ 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง มีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบฉบับบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาล อายุ 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง ซึ่งจะทำการจัดบันทึกจากพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางการพูด 4 สถานการณ์ ได้แก่ 1) สถานการณ์การเล่าเรื่องต่อผู้ฟังกลุ่มใหญ่ 2) สถานการณ์การเล่าเรื่องต่อผู้ฟังกลุ่มย่อย 3) สถานการณ์การสนทนาโต้ตอบกับครู 4) สถานการณ์การสนทนาโต้ตอบกับเพื่อน ใน 3 ช่วงกิจกรรม คือ กิจกรรมกลุ่มใหญ่ กิจกรรมกลุ่มย่อย และ กิจกรรมอิสระ ในส่วนนี้เป็นการบันทึกโดยใช้วิธีการแบบฉบับที่รายละเอียดโดยตรงไปตรงมา (Anecdotal record) ซึ่งจะทำการบันทึกการสังเกตร่วมกับการบันทึกแถบเสียงด้วยทุกครั้ง โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดบันทึกพฤติกรรมและบันทึกเทป

แผนภาพที่ 1 ตัวอย่างการใช้แบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณ

(ตัวอย่าง 1)		
ส่วนที่ 1 แบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณ ของเด็กวัยอนุบาลที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง		
ชื่อเด็ก.....อายุ.....ปี.....เดือน () กลุ่มทดลอง () กลุ่มควบคุม ช่วงเวลา () ก่อนจัดกิจกรรมฯ () หลังจัดกิจกรรมฯ ช่วงกิจกรรม..... (1) สถานการณ์การใช้ภาษาไทย.....		
คำพูดและพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยของผู้ร่วมสนทนา	คำพูดและพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยของเด็ก	หมายเหตุ
(3) บันทึกคำพูดจากการถอดแบบบันทึกเสียงและจัดบันทึก	(4) บันทึกคำพูดจากการถอดแบบบันทึกเสียงและจัดบันทึก	(2) พฤติกรรมการพูดขณะบันทึกแถบเสียง

- (1) บันทึกข้อมูลทั่วไป
(2) บันทึกพฤติกรรม
(3),(4) ถอดเทป

ส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็ก วัยอนุบาล อายุ 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านปริมาณในการใช้ภาษา 2) ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา และ 3) ด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา ช่วงก่อน และหลังทดลองใช้กิจกรรมการเล่นิทาน โดยวิเคราะห์การใช้คำพูดของเด็กในสถานการณ์ทั้ง 4 สถานการณ์ ได้แก่ 1) การเล่าเรื่องกลุ่มใหญ่ 2) การเล่าเรื่องกลุ่มย่อย 3) การสนทนากับครู และ 4) การสนทนากับเพื่อน ใน 3 ช่วงกิจกรรม คือ กิจกรรมกลุ่มใหญ่ กิจกรรมกลุ่มย่อย และ กิจกรรมอิสระ โดยนำคำพูดที่จัดบันทึกได้ในแบบบันทึกการสังเกตการใช้ภาษาไทยของเด็ก ในส่วนที่ 1 มาวิเคราะห์แล้วเขียนบันทึกลงในแบบวิเคราะห์ ในส่วนที่ 2 ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ด้านปริมาณในการใช้ภาษา โดยการพิจารณาปริมาณภาษาไทยที่เด็กใช้ 3 ประเด็น คือ 1) จำนวนคำ 2) จำนวนประโยค 3) จำนวนคำต่อประโยค โดยวิเคราะห์จากจำนวน คำพูดภาษาไทยที่เด็กใช้ในสถานการณ์ทั้ง 4 สถานการณ์ ได้แก่ 1) สถานการณ์การเล่าเรื่องต่อผู้ฟัง กลุ่มใหญ่ 2) สถานการณ์การเล่าเรื่องต่อผู้ฟังกลุ่มย่อย 3) สถานการณ์การสนทนาโต้ตอบกับครู 4) สถานการณ์การสนทนาโต้ตอบกับเพื่อน ใน 3 ช่วงกิจกรรม คือ กิจกรรมกลุ่มใหญ่ กิจกรรม กลุ่มย่อย และกิจกรรมอิสระ โดยนำพฤติกรรมการใช้คำพูดของเด็กจากแบบบันทึกในส่วนที่ 1 มาวิเคราะห์ตามเกณฑ์การนับคำ และเกณฑ์การนับประโยคภาษาไทย

2. ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา โดยการพิจารณาจำนวนความผิดพลาด ในการใช้ประโยคภาษาไทยของเด็กใน 3 ประเด็นคือ 1) คำที่ใช้ 2) ประโยคที่ใช้ และ 3) การลำดับ คำในประโยค โดยวิเคราะห์จากคำและประโยคภาษาไทยที่เด็กใช้ในสถานการณ์ทั้ง 4 สถานการณ์ คือ 1) สถานการณ์การเล่าเรื่องต่อผู้ฟังกลุ่มใหญ่ 2) สถานการณ์การเล่าเรื่องต่อผู้ฟังกลุ่มย่อย 3) สถานการณ์การสนทนาโต้ตอบกับครู 4) สถานการณ์การสนทนาโต้ตอบกับเพื่อน ใน 3 ช่วงกิจกรรม คือ กิจกรรมกลุ่มใหญ่ กิจกรรมกลุ่มย่อย และกิจกรรมอิสระ โดยนำพฤติกรรมการใช้คำพูด ของเด็กจากแบบบันทึกในส่วนที่หนึ่งมาวิเคราะห์ ตามเกณฑ์วิเคราะห์ความผิดพลาดในการใช้ ภาษา

3. ด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา โดยการพิจารณาอัตราความ คล่องและสมบูรณ์ของภาษาไทยที่เด็กใช้ในสถานการณ์ทั้ง 4 สถานการณ์ คือ 1) สถานการณ์การ เล่าเรื่องต่อผู้ฟังกลุ่มใหญ่ 2) สถานการณ์การเล่าเรื่องต่อผู้ฟังกลุ่มย่อย 3) สถานการณ์การสนทนา โต้ตอบกับครู 4) สถานการณ์การสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนของเด็ก 3 ช่วงกิจกรรม คือ กิจกรรมกลุ่ม ใหญ่ กิจกรรมกลุ่มย่อย และ กิจกรรมอิสระ โดยนำพฤติกรรมการใช้คำพูดของเด็กจากแบบ บันทึกในส่วนที่หนึ่งมาวิเคราะห์ ตามเกณฑ์ในการแบ่งข้อความ และความราบรื่นในการใช้

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณ

ความสามารถในการใช้ภาษาไทย	ประเด็นที่วิเคราะห์	เกณฑ์การวิเคราะห์
1. ด้านปริมาณในการใช้ภาษา	1) จำนวนคำ	1) พิจารณาจากประเภทของคำและเกณฑ์การนับคำ 13 ข้อ
	2) จำนวนประโยค	2) พิจารณาเกณฑ์การนับประโยคตามโครงสร้างการเรียงเข้าเป็นประโยค
	3) จำนวนคำต่อประโยค	3) พิจารณาจำนวนคำที่นับได้ในประโยค
2. ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา	1) คำที่ใช้	1) พิจารณาปริมาณความผิดพลาดของการใช้คำในประโยคภาษาไทย
	2) ประโยคที่ใช้	2) พิจารณาปริมาณความผิดพลาดของการใช้ประโยคภาษาไทย
	3) การลำดับคำในประโยค	3) พิจารณาปริมาณความผิดพลาดของการลำดับคำในประโยคภาษาไทย
3. ด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา	1) ความคล่องและยืดหยุ่น	1) พิจารณาเกณฑ์การแบ่งข้อความและความสมบูรณ์ราบรื่นในการใช้

แผนภาพที่ 2 ตัวอย่างการใช้แบบวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณ

ตัวอย่างการวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณ
 ส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณทั้ง 3 ด้าน
 ชื่อเด็กชาย ธีเกียรติ วิชา 5 ปี 2 เดือน หลังการจัดกิจกรรมการดำเนินงานสองภาษา กลุ่มทดลอง

ข้อมูลคำพูดในส่วนที่ 1
 จำนวนคำที่ใช้ ทั้งหมด
 รายละเอียดของประโยค
 มาวิเคราะห์ลงในช่อง
 (1) - (7)

ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณ						
ด้านปริมาณการใช้ภาษา			ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา			ความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา
จำนวนคำ	จำนวนประโยค	จำนวนคำต่อประโยค	คำที่ใช้	ประโยคที่ใช้	การลำดับคำในประโยค	
(1) ใช้คำพูดภาษาไทยได้ทั้งหมด 92 คำ	(2) ใช้ประโยคภาษาไทยได้ทั้งหมด 8 ประโยค	(3) ใช้คำต่อประโยคภาษาไทยได้เฉลี่ย 5 คำ	(4) ใช้คำพูดในประโยคได้ถูกต้อง 8 ประโยค = มากกว่า 3/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด ขึ้นไป	(5) ใช้ประโยคได้ถูกต้อง 8 ประโยค = มากกว่า 3/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด ขึ้นไป	(6) ใช้ประโยคที่ลำดับคำได้ถูกต้อง 5 ประโยค = มากกว่า 2/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด	(7) ใช้ประโยคที่สมบูรณ์ได้ 4 ประโยค = 2/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด

ส่วนที่ 3 การประเมินและสรุปความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็ก วัยอนุบาล อายุ 5-6 ปีที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านปริมาณในการใช้ภาษา 2) ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา และ 3) ด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา ช่วงก่อน และหลังทดลองใช้กิจกรรมการเล่นิทาน โดยนำข้อมูลทีวิเคราะห์ได้จากส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ มาประเมินและสรุประดับความสามารถในการใช้ ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ในส่วนที่ 3 แบบประเมินและสรุประดับความสามารถในการใช้ภาษาไทย เชิงปริมาณฯ มีหลักเกณฑ์ในการประเมินและสรุปความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ แต่ละด้านดังต่อไปนี้

1. การประเมินด้านปริมาณการใช้ภาษา 3 ประเด็น แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับน้อยมาก(0) หมายถึง สามารถใช้คำภาษาไทยได้ 1 – 50 คำ สามารถใช้ ประโยคภาษาไทยได้ 1 – 9 ประโยค สามารถใช้คำต่อประโยคภาษาไทยได้ 1- 2 คำต่อประโยค ระดับน้อย (1) หมายถึง สามารถใช้คำภาษาไทยได้ 51 – 100 คำ สามารถใช้ ประโยคภาษาไทยได้ 10 – 19 ประโยค สามารถใช้คำต่อประโยคภาษาไทยได้ 3-4 คำต่อประโยค ระดับปานกลาง (2) หมายถึง สามารถใช้คำภาษาไทยได้ 101- 150 คำ สามารถใช้ ประโยคภาษาไทยได้ 20 – 29 ประโยค สามารถใช้คำต่อประโยคภาษาไทยได้ 5- 6 คำต่อประโยค ระดับมาก (3) หมายถึง สามารถใช้คำภาษาไทยได้ 150 คำขึ้นไป สามารถใช้ประโยค ภาษาไทยได้ 29 ประโยคขึ้นไป สามารถใช้คำต่อประโยคภาษาไทยได้ 7 คำต่อประโยคขึ้นไป

สรุประดับความสามารถตามระดับคะแนนรวมทั้ง 3 ประเด็น

ระดับ (0-1 คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้าน ปริมาณในการใช้ภาษาอยู่ในระดับน้อยมาก

ระดับ (2-4คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้าน ปริมาณในการใช้ภาษาอยู่ในระดับน้อย

ระดับ (5-6คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้าน ปริมาณในการใช้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ (7-9คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้าน ปริมาณในการใช้ภาษาอยู่ในระดับมาก

2. การประเมินด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา 3 ประเด็น แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับน้อยมาก(0) หมายถึง สามารถใช้คำภาษาไทยได้ถูกต้อง น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด สามารถใช้ประโยคภาษาไทยได้ถูกต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1/4 ของ ประโยคที่ใช้ทั้งหมด สามารถลำดับคำในประโยคไทยได้ถูกต้อง น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1/4 ของ ประโยคที่ใช้ทั้งหมด

ระดับน้อย (1) หมายถึง สามารถใช้คำภาษาไทยได้ถูกต้อง มากกว่า $1/4$ หรือเท่ากับ $2/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด สามารถใช้ประโยคภาษาไทยได้ถูกต้องมากกว่า $1/4$ หรือเท่ากับ $2/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด สามารถลำดับคำในประโยคไทยได้ถูกต้องมากกว่า $1/4$ หรือเท่ากับ $2/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด

ระดับปานกลาง (2) หมายถึง สามารถใช้คำภาษาไทยได้ถูกต้อง มากกว่า $2/4$ หรือเท่ากับ $3/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด สามารถใช้ประโยคภาษาไทยได้ถูกต้องมากกว่า $2/4$ หรือเท่ากับ $3/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด สามารถลำดับคำในประโยคไทยได้ถูกต้องมากกว่า $2/4$ หรือเท่ากับ $3/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด

ระดับมาก (3) หมายถึง สามารถใช้คำภาษาไทยได้ถูกต้อง $3/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมดขึ้นไป สามารถใช้ประโยคภาษาไทยได้ถูกต้อง $3/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมดขึ้นไป สามารถลำดับคำในประโยคไทยได้ถูกต้อง $3/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมดขึ้นไป

สรุประดับความสามารถตามระดับคะแนนรวมทั้ง 3 ประเด็น

ระดับ (0-1 คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา อยู่ในระดับน้อยมาก

ระดับ (2-4 คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา อยู่ในระดับน้อย

ระดับ (5-6 คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ (7-9 คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา อยู่ในระดับมาก

3. การประเมินด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับน้อยมาก(0) หมายถึง สามารถใช้ประโยคภาษาไทยได้สมบูรณ์ ราบรื่น ไม่ใช้คำหรือพยางค์ซ้ำ หรือเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกระหว่างพูดได้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ $1/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด

ระดับน้อย (1) หมายถึง สามารถใช้ประโยคภาษาไทยได้สมบูรณ์ ราบรื่น ไม่ใช้คำหรือพยางค์ซ้ำ หรือเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกระหว่างพูดได้ มากกว่า $1/4$ หรือเท่ากับ $2/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด

ระดับปานกลาง (2) หมายถึง สามารถใช้ประโยคภาษาไทยได้สมบูรณ์ ราบรื่น ไม่ใช้คำหรือพยางค์ซ้ำ หรือเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกระหว่างพูดได้ มากกว่า $2/4$ หรือเท่ากับ $3/4$ ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด

ระดับมาก (3) หมายถึง สามารถใช้ประโยคภาษาไทยได้สมบูรณ์ ราบรื่น ไม่ใช้คำหรือพยางค์ซ้ำ หรือเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกกระหว่างพูดได้ มากกว่า 3/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมดขึ้นไป

สรุประดับความสามารถตามระดับคะแนนรวม

ระดับ (0 คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษาอยู่ในระดับน้อยมาก

ระดับ (1 คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา อยู่ในระดับน้อย

ระดับ (2 คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ (3 คะแนน) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ ด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา อยู่ในระดับมาก

แผนภาพที่ 3 ตัวอย่างการประเมินและสรุประดับความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณ

ตัวอย่างการประเมินและสรุปความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณฯ
ส่วนที่ 3 แบบประเมินและสรุปความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณทั้ง 3 ด้าน
ชื่อเด็กชาย ไซเขียน มณี อายุ 5 ปี 2 เดือน หลังการจัดกิจกรรมการเล่นหาคำสองภาษา กลุ่มทดลอง

ข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์ในส่วนที่ 2
มาประเมินและสรุปตามเกณฑ์
แล้วบันทึกระดับความสามารถ
ในช่อง (1) - (7)

ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณ						
ด้านปริมาณการใช้ภาษา			ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา			ความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา
จำนวนคำ	จำนวนประโยค	จำนวนคำต่อประโยค	คำที่ใช้	ประโยคที่ใช้	การลำดับคำในประโยค	
(1) ใช้คำพูดภาษาไทยได้ทั้งหมด 92 คำ ระดับ 1	(2) ใช้ประโยคภาษาไทยได้ทั้งหมด 8 ประโยค ระดับ 0	(3) ใช้คำต่อประโยคภาษาไทยได้เฉลี่ย 5 คำ ระดับ 2	(4) ใช้คำพูดในประโยคได้ถูกต้อง 8 ประโยค = มากกว่า 3/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด ขึ้นไป ระดับ 3	(5) ใช้ประโยคได้ถูกต้อง 8 ประโยค = มากกว่า 3/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด ขึ้นไป ระดับ 3	(6) ใช้ประโยคที่ลำดับคำได้ถูกต้อง 5 ประโยค = มากกว่า 2/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด ระดับ 2	(7) ใช้ประโยคที่สมบูรณ์ได้ 4 ประโยค = 2/4 ของประโยคที่ใช้ทั้งหมด ระดับ 1
สรุประดับความสามารถด้านปริมาณการใช้ภาษา คะแนนรวม = 3 หมายถึง ความสามารถในด้านปริมาณการใช้ภาษาอยู่ในระดับ น้อย			สรุประดับความสามารถด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา คะแนนรวม = 8 หมายถึง ความสามารถในด้านปริมาณการใช้ภาษาอยู่ในระดับ มาก			สรุประดับ คะแนนรวม = 1 หมายถึง ความสามารถในด้านปริมาณการใช้ภาษาอยู่ในระดับ น้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนที่เก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาลที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปบันทึกการสังเกตร่วมกับการบันทึกแถบเสียงทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนทดลองใช้กิจกรรม (pre-test)

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเล่นิทานสองภาษากับกลุ่มทดลองและเล่นิทานปกติกับกลุ่มควบคุมโดยใช้ เป็นเวลาทั้งสิ้น 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 20-30 นาที ในช่วงเวลาก่อนนอน (12.30-13.00 น.) หรือช่วงเวลาก่อนกลับบ้าน(15.00 -15.30 น.) สลับช่วงเวลาทุกสัปดาห์ทั้งสองกลุ่ม

4. ผู้วิจัยนำแบบบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาลที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปบันทึกการสังเกตร่วมกับการบันทึกแถบเสียงทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังทดลองใช้กิจกรรม (post-test)

ตารางที่ 6 ขั้นตอนในการดำเนินการจัดกิจกรรมและเก็บข้อมูล

ช่วงเวลา	ขั้นตอนการดำเนินการ
1 เดือน ก่อนทดลองใช้กิจกรรม	ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน และทำการ สังเกตพูดคุยสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับผู้บริหารครูและนักเรียนกลุ่มตัวอย่างถึงอุปสรรคทางภาษาของเด็ก รวมถึงช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่าง และครูผู้ช่วยวิจัย
1 สัปดาห์ ก่อนทดลองใช้กิจกรรม	ผู้วิจัยดำเนินการบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณกับเด็กทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำไปวิเคราะห์และประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กก่อนทดลอง
ทดลองใช้กิจกรรม 12 สัปดาห์	ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเล่นิทานสองภาษากับกลุ่มทดลองและเล่นิทานปกติกับกลุ่มควบคุม ตามตารางการจัดกิจกรรมที่จัดไว้
1 สัปดาห์ หลังทดลองใช้กิจกรรม	ผู้วิจัยดำเนินการบันทึกการสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณกับเด็กทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำไปวิเคราะห์ผลและประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กหลังทดลอง

ตารางที่ 7 กำหนดการแผนการเก็บข้อมูล 1 สัปดาห์ ก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรม

วันที่	จำนวนเด็ก		สถานการณ์ที่เก็บ	ช่วงกิจกรรม
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม		
1	3 คน	3 คน	- การเล่าเรื่องต่อผู้ฟังกลุ่มใหญ่ - การเล่าเรื่องต่อผู้ฟังกลุ่มย่อย - การสนทนาได้ตอบกับครู - การสนทนาได้ตอบกับเพื่อน	- กลุ่มใหญ่
2	3 คน	3 คน		
3	3 คน	3 คน		- กลุ่มย่อย
4	3 คน	3 คน		- อิสระ
5	3 คน	3 คน		

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำระดับความสามารถในการใช้ภาษาไทยของเด็กกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุม ที่วิเคราะห์ ประเมินและสรุปความสามารถตามเกณฑ์การวิเคราะห์ เกณฑ์การประเมินและสรุปความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาล 5-6 ปี ที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่งที่กำหนดไว้ก่อนและหลังการทดลองใช้กิจกรรมการเล่านิทาน มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กวัยอนุบาล 5-6 ปี ที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง ด้านปริมาณในการใช้ภาษา ด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา และด้านความคล่องและยืดหยุ่นในการใช้ภาษา โดยนำคะแนนที่ได้มาคำนวณค่าที่แบบ Independent แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

3. รายงานผลเชิงบรรยายเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาไทยเชิงปริมาณของเด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ช่วงก่อนและหลังใช้กิจกรรมนิทาน